

Zaak C-275/19

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

2 april 2019

Verwijzende rechter:

Supremo Tribunal de Justiça (Portugal)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

21 maart 2019

Verzoeksters tot hogere voorziening en verweersters:

Internet Opportunity Entertainment Lda

Sportingbet PLC

Andere verweersters:

Sporting Club de Braga

Sporting Club de Braga - Futebol, SAD

Verweester in hogere voorziening en verzoekster:

Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Met het onderhavige verzoek om een prejudiciële beslissing wendt de Supremo Tribunal de Justiça (hoogste rechter in burgerlijke zaken en strafzaken, Portugal) zich opnieuw tot het Hof van Justitie met drie (samengevat tot twee) van de zes vragen die het Hof bij beschikking van 19 oktober 2017 in zaak C-166/17 niet-ontvankelijk heeft verklaard. Daartoe verstrekt de verwijzende rechter de ontbrekende elementen die het Hof van Justitie ertoe hadden gebracht de vragen niet-ontvankelijk te verklaren.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

De punten 46 tot en met 49 van bovengenoemde beschikking van het Hof van Justitie luiden als volgt:

„46 Met de achtste tot en met de tiende prejudiciële vraag wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of de technische voorschriften die zijn vastgesteld in de wetgeving van een lidstaat, zoals wetsdecreet nr. 422/89 en wetsdecreet nr. 282/2003, en die deze staat niet heeft medegedeeld aan de Commissie, van toepassing zijn op particulieren.

47 In casu bevat de verwijzingsbeslissing noch de inhoud van de in de achtste tot en met de tiende prejudiciële vraag bedoelde wetgeving, noch de precieze bepalingen die technische voorschriften kunnen vormen. Bovendien heeft de verwijzende rechter niet aangegeven van welke bepalingen van het Unierecht hij om uitlegging verzoekt of welk verband er bestaat tussen het Unierecht en de in het hoofdgeding aan de orde zijnde nationale wetgeving. De vragen passen evenmin binnen een context die het Hof reeds ruimschoots bekend is.

48 Aangezien het Hof niet over de nodige informatie beschikt om het Unierecht uit te leggen, kan het geen antwoord geven op de achtste tot en met de tiende prejudiciële vraag.

49 In die omstandigheden moet worden geoordeeld dat de achtste tot en met de tiende vraag kennelijk niet-ontvankelijk zijn.”

In het licht van dit antwoord vraagt de verwijzende rechter of artikel 1, punt 11, van richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 aldus moet worden uitgelegd dat een nationale regeling die voorziet in het exclusieve recht om loterijen en totalisatorweddenschappen op het gehele nationale grondgebied en met behulp van om het even welke elektronische communicatiemiddelen, in het bijzonder internet, te organiseren en te exploiteren, een „technisch voorschrift” in de zin van deze bepaling is.

Prejudiciële vragen

- 8) Rekening houdend met het feit dat de Portugese Staat de Europese Commissie de in wetsdecreet nr. 442/89 van 2 december 1989 opgenomen technische voorschriften niet heeft medegedeeld, zijn deze bepalingen, in het bijzonder artikel 3 [in de meegedeelde versie] en artikel 9 van dat wetsdecreet, dan niet van toepassing, zodat particulieren zich kunnen beroepen op de niet-toepasselijkheid ervan?
- 9) Rekening houdend met het feit dat de Portugese Staat de Europese Commissie de in wetsdecreet nr. 282/2003 van 8 november 2003 opgenomen technische voorschriften niet heeft medegedeeld, moeten deze

bepalingen, in het bijzonder de eerdergenoemde artikelen 2 en 3, dan buiten toepassing worden gelaten jegens dienstverrichters in Portugal?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij: artikel 1, punt 11.

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Decreto-Lei n.º 422/89, de 2 de dezembro (Lei do Jogo) (wetsdecreet nr. 422/89 van 2 december 1989 – kansspelenwet): artikelen 3 en 6 tot en met 9 (de wetsteksten zijn als bijlage gevoegd, samen met de wijzigingen die nadien tot en met de datum van instelling van de onderhavige rechtsvordering, namelijk 6 november 2006, zijn ingevoerd).

Artikel 3

Speelzones

1 – De exploitatie en de beoefening van kans- of gokspelen zijn alleen toegestaan in bestaande casino's in blijvende of tijdelijke speelzones die bij wetsdecreet daartoe zijn aangewezen of, buiten deze casino's, in de uitzonderlijke gevallen die in de artikelen 6 tot en met 8 worden genoemd.

2 – Met het oog op de exploitatie en de beoefening van kans- of gokspelen worden speelzones aangewezen in de Algarve, Espinho, Estoril, Figueira da Foz, Funchal, Porto Santo, Póvoa de Varzim, Tróia en Vidago-Pedras Salgadas.

3 – De minimumafstand ter bescherming tegen concurrentie tussen casino's in speelzones wordt per geval vastgesteld in het uitvoeringsbesluit houdende bepaling van de toekenningsvoorwaarden voor elke concessie.

4 – Op grond van een vergunning van het bevoegde regeringslid, na de algemene inspectiedienst „kansspelen” te hebben gehoord, kunnen de concessiehoudende ondernemingen in de speelzones ervoor kiezen om bingozalen te exploiteren die voldoen aan de voorschriften, met inachtneming van dezelfde regeling als die welke van toepassing is op casino's, maar dan buiten deze casino's, op voorwaarde dat dergelijke zalen zich bevinden op het grondgebied van de gemeente waar deze casino's zijn gevestigd.

[...]

Wijziging van artikel 3, ingevoerd bij wetsdecreet nr. 10/95 van 19 januari 1995:

Artikel 3

[...]

1 – De exploitatie en de beoefening van kans- of gokspelen zijn alleen toegestaan in bestaande casino's in blijvende of tijdelijke speelzones die bij wetsdecreet daartoe zijn aangewezen of, buiten deze casino's, in de uitzonderlijke gevallen die in de artikelen 6 tot en met 8 worden genoemd.

2 – Met het oog op de exploitatie en de beoefening van kans- of gokspelen worden speelzones aangewezen op de Azoren en in de Algarve, Espinho, Estoril, Figueira da Foz, Funchal, Porto Santo, Póvoa de Varzim, Tróia en Vidago-Pedras Salgadas.

3 – De minimumafstand ter bescherming tegen concurrentie tussen casino's in speelzones wordt per geval vastgesteld in het uitvoeringsbesluit houdende bepaling van de toekenningsvoorwaarden voor elke concessie.

4 – Op grond van een vergunning van het bevoegde regeringslid, na de algemene inspectiedienst „kansspelen” te hebben gehoord, kunnen de concessiehoudende ondernemingen in de speelzones ervoor kiezen om bingozalen te exploiteren die voldoen aan de voorschriften, met inachtneming van dezelfde regeling als die welke van toepassing is op casino's, maar dan buiten deze casino's, op voorwaarde dat dergelijke zalen zich bevinden op het grondgebied van de gemeente waar deze casino's zijn gevestigd.

[...]

Artikel 6

Exploitatie van spelen op toeristische routes en in luchthavens

1 – Het bevoegde regeringslid kan, na de algemene inspectiedienst „kansspelen” en het directoraat-generaal voor toerisme te hebben gehoord, voor een bepaalde termijn een vergunning verlenen voor de exploitatie en de beoefening van:

- a) kans- of gokspelen aan boord van schepen of vliegtuigen wanneer zij zich buiten het nationale grondgebied bevinden en routes volgen die van duidelijk toeristisch belang zijn;
- b) spelen op automaten die de winst rechtstreeks uitkeren in de vorm van jetons of munten, binnen luchthavens in de vrije zone van de vertrekkruimte voor internationale vluchten.

2 – De exploitatie van de onder a) bedoelde activiteit mag alleen worden toegekend aan ondernemingen die eigenaar of charteraar zijn van nationale schepen of vliegtuigen of aan concessiehoudende ondernemingen in de speelzones, met toestemming van de eerstbedoelde ondernemingen, en de

exploitatie van de onder b) bedoelde activiteit mag alleen worden toegekend aan de concessiehouder van de speelzone waarvan het casino zich, in rechte lijn, het dichtst bij de luchthaven bevindt, onverminderd het bepaalde in artikel 3, lid 3.

3 – De exploitatie en de beoefening van kans- of gokspelen waarvoor een vergunning is verleend overeenkomstig dit artikel, worden beheerst door de regels die zijn vastgesteld voor de uitvoering ervan in casino's. Het bevoegde regeringslid stelt bij besluit de specifieke voorwaarden vast waaraan moet worden voldaan.

Wijziging van artikel 6, ingevoerd bij wetsdecreet nr. 10/95 van 19 januari 1995:

Artikel 6

Exploitatie van spelen op schepen of vliegtuigen

1 – Het voor toerisme bevoegde regeringslid kan, na de algemene inspectiedienst „kansspelen” en het directoraat-generaal voor toerisme te hebben gehoord, voor een bepaalde termijn een vergunning verlenen voor de exploitatie en de beoefening van kans- of gokspelen aan boord van in Portugal geregistreerde schepen of vliegtuigen wanneer zij zich buiten het nationale grondgebied bevinden.

2 – De exploitatie van de in het vorige lid bedoelde activiteit mag alleen worden toegekend aan ondernemingen die eigenaar of charteraar zijn van nationale schepen of vliegtuigen of aan concessiehouder van de speelzones, met toestemming van de eerstbedoelde ondernemingen.

3 – De exploitatie en de beoefening van kans- of gokspelen waarvoor een vergunning is verleend overeenkomstig dit artikel, worden beheerst door de regels die zijn vastgesteld voor de uitvoering ervan in casino's. Het bevoegde regeringslid stelt bij besluit de specifieke voorwaarden vast die in acht moeten worden genomen.

Artikel 7

Exploitatie buiten casino's van spelen zonder bank en speelautomaten

1 – Naar aanleiding van manifestaties van bijzonder toeristisch belang kan het bevoegde regeringslid, na de algemene inspectiedienst „kansspelen” en het directoraat-generaal voor toerisme te hebben gehoord, een vergunning verlenen voor de exploitatie en de beoefening van spelen zonder bank buiten casino's.

2 – Op plaatsen met hoofdzakelijk toeristische activiteiten kan het bevoegde regeringslid, na de algemene inspectiedienst „kansspelen” en het directoraat-generaal voor toerisme te hebben gehoord, een vergunning verlenen voor de exploitatie en de beoefening van spelen op gokautomaten in hotels of

neveninrichtingen, met de kenmerken en afmetingen die door middel van een besluit worden vastgesteld.

3 – De in de voorgaande leden bedoelde vergunningen worden uitsluitend verleend aan de concessiehoudende onderneming van de speelzone waarvan het casino zich, in rechte lijn, het dichtst bij de plaats van exploitatie bevindt, onverminderd het bepaalde in artikel 3, lid 3.

4 – De exploitatie en de beoefening van spelen volgens de voorwaarden zoals bepaald in de voorgaande leden, worden beheerst door de regels die zijn vastgesteld voor de uitvoering ervan in de casino's. De specifieke voorwaarden waaraan moet worden voldaan, worden bij besluit vastgesteld.

Artikel 8

Bingospel

De exploitatie en de beoefening van bingo kan, volgens de voorwaarden die zijn vastgesteld in de geldende bijzondere regeling, ook plaatsvinden in specifieke zalen buiten het grondgebied van de gemeenten waar de casino's zijn gevestigd en de aangrenzende gemeenten.

HOOFDSTUK II

Concessies

Artikel 9

Concessieregeling

Het recht om kans- en gokspelen te exploiteren is voorbehouden aan de staat en kan alleen worden uitgeoefend door ondernemingen die in de vorm van een naamloze vennootschap zijn opgericht en waaraan de regering door middel van een bestuursrechtelijke overeenkomst de desbetreffende concessie heeft verleend, behalve in de in artikel 6, lid 2, bedoelde gevallen.

Wetsbesluit nr. 282/2003 van 8 november 2003: artikelen 2 en 3.

Artikel 2

Werkingsfeer

Santa Casa da Misericórdia de Lisboa zal, via haar afdeling „spelen”, de in het vorige artikel bedoelde activiteit op exclusieve basis exploiteren op het gehele nationale grondgebied, met inbegrip van de radioruimte, het analoge en digitale terrestrische radiospectrum, internet en elk ander openbaar telecommunicatienetwerk, overeenkomstig de regels die gelden voor elk van de desbetreffende spelen en wetsdecreet nr. 322/91 van 26 augustus 1991.

Artikel 3

Spelovereenkomst

1 – De spelovereenkomst wordt rechtstreeks gesloten tussen de speler en de afdeling „spelen” van Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, met of zonder tussenkomst van tussenpersonen.

2 – Onder spelovereenkomst wordt verstaan een overeenkomst op grond waarvan een van de partijen, tegen betaling van een bepaald bedrag, getallen of voorspellingen verwerft waarmee zij in ruil de mogelijkheid verkrijgt een prijs ter waarde van een vast of variabel bedrag te ontvangen van de andere partij, afhankelijk van het resultaat van een activiteit die uitsluitend of vooral berust op toeval en volgens vooraf bepaalde regels.

3 – Het bedrag dat de speler de mogelijkheid geeft om een prijs te ontvangen kan worden betaald in contanten, door middel van een rechtstreekse afschrijving van de lopende rekening of via de spelerskaart.

4 – Een spelovereenkomst wordt pas geacht te zijn gesloten wanneer de afdeling „spelen” van Santa Casa da Misericórdia de Lisboa het in het vorige lid aangegeven bedrag ontvangt en een ontvangstbewijs ter bevestiging van het ingezette bedrag afgeeft.

Korte beschrijving van de feiten en het hoofdgeding

Zie het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-166/17

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

Zie het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-166/17

Korte uiteenzetting van de motivering van het verzoek om een prejudiciële verwijzing

Zie het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-166/17